

Arrest

nr. 339 887 van 20 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat C. EPEE
Waterloolaan 34/7
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 8 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. M. KIWAKANA, die *loco* advocaat C. EPEE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. BRICOUT en advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Ter terechtzitting zijn beide partijen het eens dat de verzoekende partij op 19 januari 2026 werd vrijgesteld uit het gesloten centrum waar ze werd vastgehouden.

De Raad stelt een gebrek aan hoogdringendheid vast omdat verzoekster niet langer *manu militari* naar Marokko zal worden teruggeleid. De partijen brengen verder geen feiten of gegevens aan die aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk zou moeten worden bevolen. Zulke gegevens blijken ook niet uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier.

Het loutere gegeven dat de verzoekster op zich nog steeds het voorwerp uitmaakt van een terugkeerbesluit volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid te aanvaarden.

Vermits het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering niet meer blijkt, is niet meer voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve grondvoorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling leidt tot de verwerping van de vordering.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

L. REMY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

L. REMY

M. EKKA